

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

N:o 1336—1341

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1336	Laki valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi	4053
1337	Laki yritystoiminnan tukemisesta annetun lain 41 §:n muuttamisesta	4061
1338	Tasavallan presidentin asetus Guatemalan kanssa tehdyn sijoitusten edistämistä ja suojaamista koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	4062
1339	Valtioneuvoston asetus seulonnoista	4063
1340	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus Kuluttajaviraston maksullisista suoritteista	4065
1341	Opetusministeriön asetus yleisistä kielitutkinnoista perittävistä maksuista	4068

N:o 1336

Laki

valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää taloudellista kasvua, työllisyyttä sekä muita elinkeinopoliittisia tavoitteita myöntämällä avustuksia erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten kasvua, kehittämistä ja perustamista edistäviin hankkeisiin.

Avustusten myöntämisessä tulee ottaa huomioon kilpailunäkökohdat, siten kuin valtionavustuslain (688/2001) 7 §:n 1 momentin 4 kohdassa säädetään, sekä Euroopan yhteisön ja kansallisen alue- ja rakennepolitiikan tavoitteet.

Avustuksia suunnataan korkeatasoiisiin, yritystoimintaa edistäviin hankkeisiin tavoitteena yritysten pitkän aikavälin kilpailukyvyyn parantaminen.

2 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään niistä perusteista, joita noudatetaan myönnettäessä yrityksen kehittämisavustusta ja yritysten toimintaympäristön kehittämisavustusta.

Tässä laissa säädettyihin avustuksiin sovelletaan myös valtionavustuslakia. Avustuksen takaisinperintään sovelletaan kuitenkin, mitä siitä tämän lain 5 luvussa säädetään. Lisäksi maksatuksen keskeyttämiseen, avustuksen palauttamiseen, takaisinperintään, korkoon, viivästyskorkoon, yhteisvastuullisuu-

HE 162/2006
TaVM 15/2006
EV 165/2006

201—2006

895029

teen, vanhenemiseen ja kuittaukseen sovelletaan, mitä niistä valtionavustuslain 19, 20, 24, 25, 27, 29 ja 30 §:ssä säädetään.

3 §

Määräraha

Avustuksia voidaan myöntää enintään valtion talousarviossa hyväksytyyn enimmäismäärään. Valtion talousarvioon otetaan tarpeellinen määräraha myönnettyjen avustusten maksamista varten.

Tämän lain mukaisiin avustuksiin voidaan käyttää osarahoituksena Euroopan yhteisön rakennerahastojen varoja. Mitä tässä laissa säädetään valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi, sovelletaan myös rakennerahastojen varoihin, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *pienellä ja keskisuurella yrityksellä* yritystä, joka täyttää kulloinkin voimassa olevan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetun Euroopan yhteisöjen komission suosituksen pienen tai keskisuuren yrityksen ehdot;

2) *suurella yrityksellä* muuta kuin 1 kohdassa tarkoitettua yritystä;

3) *aineellisella investoinnilla* maa-alueiden, rakennusten, koneiden, laitteiden ja kaluston hankintaa sekä koneiden ja laitteiden pitkäaikaista vuokraamista;

4) *aineettomalla investoinnilla* tekniikan siirtoon liittyvien patenttioikeuksien, käyttöluvien, tietotaidon ja patentoimattoman teknisen tietämyksen hankintaa;

5) *investoinnilla* aineellista ja aineetonta investointia;

6) *muilla kehittämistoimenpiteillä* yrityksen liiketoimintaosaamisen, kansainvälistymisen sekä tuotteiden ja tuotantomenetelmien kehittämistä, yrityksen perustamis- ja toimintaedellytysten selvittämistä sekä muuta niihin rinnastettavaa yritystoiminnan merkittävää kehittämistä.

5 §

Viranomaiset

Tässä laissa tarkoitettuja avustuksia koskevia asioita käsittelevät kauppa- ja teollisuusministeriö sekä työvoima- ja elinkeinokeskukset, siten kuin jäljempänä säädetään.

2 luku

Avustusmuodot*Yrityksen kehittämisavustus*

6 §

Avustuksen saajat

Yrityksen kehittämisavustusta myönnetään vain pienille ja keskisuurille yrityksille, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Avustusta ei voida myöntää kalatalouteen, maatalouteen eikä metsätalouteen. Avustusta ei voida myöntää myöskään maataloustuotteiden jalostukseen tai markkinointiin, lukuun ottamatta liikennekäyttöön tarkoitettua bioetanolin tuotantoon liittyviä 8 §:n 1 kohdan mukaisia investointeja.

Avustuksen myöntämisessä on otettava huomioon myös Euroopan yhteisön toimialakohtaiset rajoitukset.

7 §

Avustuksen myöntämisen edellytykset

Yrityksen kehittämisavustusta voidaan myöntää yrityksen pitkän aikavälin kilpailukykyä parantavaan hankkeeseen, kun yritys aloittaa toimintansa taikka laajentaa tai kehittää sitä. Avustuksen kohteena olevan hankkeen tulee olla yrityksen toiminnan kehittämisen kannalta merkittävä.

Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että yrityksellä arvioidaan olevan edellytykset jatkuvaan kannattavaan toimintaan ja että avustuksella arvioidaan olevan merkittävä vaikutus hankkeen toteuttamiseen.

Avustusta voidaan myöntää myös kahden tai useamman yrityksen yhteisesti toteuttamaan hankkeeseen. Tällöin hankkeen merkittävyyttä voidaan tarkastella sen kokonaismerkityksen kannalta.

8 §

Rahoitettava toiminta

Yrityksen kehittämisavustusta voidaan valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädettyllä tavalla myöntää:

- 1) aineellisiin ja aineettomiin investointeihin;
- 2) muihin kehittämistoimenpiteisiin;
- 3) 1 ja 2 kohdassa säädetyn lisäksi pienelle yritykselle uusien työpaikkojen aiheuttamien palkkamenojen ja muiden toiminnan aloittamiseen tai laajentamiseen liittyvien menojen perusteella.

9 §

Avustuksen myöntäminen kunnalle

Yrityksen kehittämisavustusta voidaan myöntää alueiden kehittämislain (602/2002) 38 §:ssä tarkoitetulla kehitysalueella myös kunnille tai sellaisille kiinteistöyhtiöille, joissa kunta on omistajana, sellaisiin tämän lain 8 §:n 1 kohdan mukaisiin investointeihin, joissa rakennetaan toimitiloja pienille ja keskisuurille yrityksille.

10 §

Avustuksen myöntäminen suurelle yritykselle

Yrityksen kehittämisavustusta voidaan myöntää suurelle yritykselle:

- 1) 8 §:n 1 kohdan mukaisessa investoinnissa, joka toteutetaan alueiden kehittämislain 38 §:ssä tarkoitetulla kehitysalueella; taikka
- 2) 8 §:n 2 kohdan mukaisessa muussa kehittämistoimenpiteessä, jonka toteuttamiseen osallistuu suuren yrityksen ohella pieniä tai keskisuuria yrityksiä.

11 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin yrityksen kehittämisavustuksen myöntämisen ja maksamisen perusteista, hyväksyttävistä menoista ja tukitasoista sekä yrityksen kehittämisavustuksen ja muiden siihen rinnastettavien valtiontukien yhteenlasketuista enimmäismääristä.

Yritysten toimintaympäristön kehittämisavustus

12 §

Avustuksen saajat

Yritysten toimintaympäristön kehittämisavustusta voidaan myöntää valtioneuvoston asetuksella tarkemmin määritellyille, voittoa tavoittelemattomille julkisille ja yksityisille yhteisöille sekä säätiöille hankkeisiin, joiden tarkoituksena on yritysten toimintaympäristön tai yritystoiminnan kehittämisedellytysten parantaminen.

13 §

Avustuksen myöntämisen edellytykset

Yritysten toimintaympäristön kehittämisavustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että hankkeen arvioidaan edistävän merkittävästi alueen pienten ja keskisuurten yritysten perustamista, laajentamista tai kehittämistä.

Lisäksi edellytetään, että avustuksella arvioidaan olevan merkittävä vaikutus hankkeen toteuttamiseen.

14 §

Rahoitettava toiminta

Yritysten toimintaympäristön kehittämisavustusta voidaan myöntää yritystoiminnan kannalta tarpeellisiin selvityksiin, yritysten tarvitsemien palvelujen kehittämiseen, yritysten yhteistyön edistämiseen sekä muihin yritysten toimintaympäristöä ja kehittämisedellytyksiä parantaviin toimenpiteisiin.

15 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin yritysten toimintaympäristön kehittämisavustuksen myöntämisen ja maksamisen perusteista, hyväksyttävistä menoista ja tukitasosta.

3 luku

Avustuksen hakeminen, myöntäminen ja maksaminen

16 §

Avustuksen hakeminen

Kirjallinen hakemus avustuksen saamiseksi on toimitettava ennen hankkeen aloittamista työvoima- ja elinkeinokeskukseen.

Tarkempia säännöksiä avustuksen hakemisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

17 §

Avustuspäätös

Avustuksesta päättää se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka alueella avustettava hanke pääosin toteutetaan. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi yksittäistapauksessa siirtää asian toimivaltaiselta työvoima- ja elinkeinokeskukselta toiselle työvoima- ja elinkeinokeskukselle, kun hanke toteutetaan useamman kuin yhden keskuksen alueella.

Yrityksen kehittämisavustuksesta päättää kauppa- ja teollisuusministeriö, jos avustuksen perusteena olevien menojen määrä ylittää neljä miljoonaa euroa. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi pidättää päätösvallan myös tätä pienemmissä hankkeissa, jos päätöksellä on erityistä merkitystä tämän lain soveltamisen kannalta.

Jos hankkeen toteuttamiseen osallistuu useampi kuin yksi yritys tai yrityksen ohella yhteisö, joka ei harjoita yritystoimintaa, avustus voidaan myöntää yritykselle tai yhteisölle, joka on sitoutunut vastaamaan avustuksen käytöstä koko hankkeeseen.

Avustuspäätöksen voimassaoloajan pidentämisestä päättää se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka alueella avustettava hanke pääosin toteutetaan.

18 §

Avustuksen maksaminen

Työvoima- ja elinkeinokeskus maksaa avustuksen erillisestä hakemuksesta hankkeen edistymisen mukaan, myöntämispäätök-

sessä asetettujen tarkempien ehtojen ja hyväksyttävän selvityksen perusteella.

Edellä 17 §:n 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa avustus voidaan maksaa yritykselle tai yhteisölle, joka on sitoutunut vastaamaan avustuksen käytöstä koko hankkeeseen.

4 luku

Avustuksen käyttö ja valvonta

19 §

Avustuksen käyttö

Tässä laissa tarkoitettua avustusta saadaan käyttää ainoastaan avustuspäätöksen mukaiseen tarkoitukseen. Sen lisäksi, mitä tässä laissa ja tämän lain nojalla valtioneuvoston asetuksella säädetään, avustuksen saajan on noudatettava avustuspäätöksessä olevia ehtoja ja rajoituksia.

Pienten ja keskisuurten yritysten tulee käyttää investointiin kohdistuneen avustuksen kohteena olevaa omaisuutta kolme vuotta ja muiden avustuksen saajien viisi vuotta avustuksen viimeisen erän maksamisesta. Erityisestä syystä avustuksen myöntävä viranomaisen voi määrätä käyttöajaksi enintään kymmenen vuotta.

20 §

Valvonta

Työvoima- ja elinkeinokeskuksia avustusten myöntäjinä ja maksajina valvoo kauppa- ja teollisuusministeriö, joka voi tarkastaa itse tai valtuuttaa muun viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan tarkastamaan työvoima- ja elinkeinokeskuksia. Avustusten käyttöä valvovat kauppa- ja teollisuusministeriö ja työvoima- ja elinkeinokeskukset, jotka voivat valtuuttaa muun viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan tarkastamaan avustusten käyttöä.

Ulkopuolisen tilintarkastajan tulee olla julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuslautakunnan hyväksymä tilintarkastaja (JHTT-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (JHTT-yhteisö), Keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja (KHT-tilintarkastaja)

tai tilintarkastusyhteisö (KHT-yhteisö) taikka kauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja (HTM-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (HTM-yhteisö). Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tarkastuksesta päävastuullinen tilintarkastaja.

Tilintarkastaja toimii tehtävässään virkavastuulla. Tilintarkastajan tehtäviin sovelletaan soveltuvin osin, mitä hallintolaissa (434/2003) ja kielilaissa (423/2003) säädetään. Tilintarkastajalla on oltava edellytykset riippumattomaan tilintarkastukseen. Jos tilintarkastaja on esteellinen tai edellytykset riippumattomaan tilintarkastukseen puuttuvat, tilintarkastajan on kieltäydyttävä vastaanottamasta tehtävää tai luovuttava siitä.

21 §

Tarkastusoikeus

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä ja työvoima- ja elinkeinokeskuksella sekä niiden valtuuttamalla tarkastajalla on oikeus tarkastaa avustuksen hakijan ja avustuksen saajan liiketoimintaa avustuksen myöntämisen ja käytön edellyttämässä laajuudessa. Tarkastuksen suorittamiseksi avustuksen hakija tai avustuksen saaja on velvollinen ilman aiheutonta viivytystä, korvauksetta esittämään tarkastusta suorittavalle kaikki tarvittavat asiakirjat ja muun avustuksen käyttöön liittyvän aineiston sekä muutoinkin avustamaan tarkastuksessa. Tarkastusta suorittavalla on oikeus tässä tarkoituksessa päästä tarkastettavan hallitsemiin tai käytössä oleviin tiloihin ja alueille. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvassa paikassa.

Tarkastusta suorittavalla on oikeus ottaa asiakirjat ja muu edellä tarkoitettu aineisto haltuunsa, jos tarkastuksen päämäärän saavuttaminen tätä edellyttää. Asiakirjat ja muu luovutettu aineisto tulee viipymättä palauttaa, kun tarkastuksen suorittaminen ei enää edellytä niiden hallussapitoa.

Tarkastusta suorittavan pyynnöstä tarkastettavan tulee myös antaa tiedot, jotka ovat tarpeen tarkastuksen asianmukaiseksi toteuttamiseksi.

Poliisi-, tulli-, ulosotto- ja veroviranomaisen on korvauksetta annettava tässä pykälässä tarkoitettujen tarkastuksen suorittamiseksi tarpeellista virka-apua.

22 §

Oikeus tietojen saamiseen

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on salassapitosäännösten estämättä ja korvauksetta oikeus saada työvoima- ja elinkeinokeskukselta avustusjärjestelmän hallinnoinnin edellyttämiä tarpeellisia tietoja ja selvityksiä avustusten hakemisesta, myöntämisestä, maksamisesta ja valvonnasta. Kauppa- ja teollisuusministeriöllä sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on sama oikeus saada tietoja avustusten käytöstä avustuksen saajilta.

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus korvauksetta saada muulta viranomaiselta ja julkista tehtävää hoitamaan asetetulta yhteisöltä ja henkilöltä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä koskeva, valvontavelvollisuuden hoitamiseksi tai avustushakemuksen käsittelemiseksi välttämätön tieto, joka muutoin olisi pidettävä salassa.

23 §

Tietojen luovuttaminen

Tämän lain mukaisia tehtäviä hoitavan salassapitovelvollisuudesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saa tämän lain mukaista tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja yksityisen, yhteisön tai säätiön taloudellisesta asemasta, liike- ja ammattisalaisuudesta taikka yksityisen henkilökohtaisista oloista luovuttaa kauppa- ja teollisuusministeriölle, työvoima- ja elinkeinokeskukselle, Teknologian kehittämiskeskukselle, Finnvera Oyj:lle, Maaseutuvirastolle sekä työvoimatoimistolle. Edellä mainittuja tietoja voidaan luovuttaa myös 20 ja 21 §:ssä tarkoitettuja tarkastuksia suorittavalle muulle viranomaiselle tai ulkopuoliselle tilintarkastajalle tämän lain mukaisesti tehtävien suorittamista varten.

Lisäksi tietojen luovuttamisesta on voimassa, mitä siitä valtionavustuslain 31 ja 32 §:ssä säädetään.

24 §

Asiakirjojen säilyttäminen

Avustuksen saaja on velvollinen säilyttämään kaiken hankkeeseen liittyvän kirjainpitoaineiston ja muun aineiston niin, että avustuksen käytön valvonta on mahdollista. Kirjanpito ja siihen liittyvä aineisto on säilytettävä siten, kuin kirjanpitolain (1336/1997) 2 luvun 9 ja 10 §:ssä säädetään. Siltä osin kuin on kysymys Euroopan yhteisön rakennerahastojen kautta tulevasta rahoituksesta, kirjanpito ja siihen liittyvä aineisto on kuitenkin säilytettävä kolme vuotta Euroopan yhteisöjen komission suorittamasta toimenpideohjelman loppuerän maksusta.

25 §

Maksatuksen keskeytys

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi päätöksellään määrätä avustuksen maksamisen keskeytettäväksi siten kuin valtionavustuslain 19 §:ssä säädetään.

5 luku

Avustuksen takaisinperintä

26 §

Investointiin kohdistuneen avustuksen takaisinperintä toiminnan lopettamisen vuoksi

Viranomaisen on määrättävä investointiin kohdistunut avustus tai sen osa takaisin perittäväksi, jos avustuksen saaja on 19 §:n 2 momentissa tarkoitetun käyttöajan kuluessa lopettanut avustuksen kohteena olevan toimintansa tai supistanut sitä olennaisesti taikka asetettu konkurssiin. Avustuksen kohteena olevan toiminnan tai omaisuuden omistus- tai hallintaoikeuden luovuttaminen toiselle katsotaan toiminnan lopettamiseksi, jos toimintaa ei jatketa tai sitä ei jatketa kyseiselle avustukselle säädetyn tukitason piiriin kuululla alueella.

27 §

Avustuksen takaisinperintä muilla perusteilla

Viranomaisen on määrättävä avustuksen maksaminen lopetettavaksi sekä jo maksettu avustus tai sen osa takaisin perittäväksi, jos:

1) avustus on perittävä valtionavustuslain 21 §:ssä säädetyillä perusteilla takaisin;

2) avustuksen saaja on jättänyt ilmoittamatta avustuksen maksamiseksi oikeat ja riittävät tiedot;

3) avustuksen saaja on kieltäytynyt 21 §:ssä tarkoitetulla tavalla esittämästä tarkastuksessa tarvittavaa aineistoa tai muuten avustamasta tarkastuksessa; taikka

4) Euroopan yhteisön lainsäädännössä sitä edellytetään.

Jos avustuksen kohteena ollut omaisuus on tuhoutunut tai vahingoittunut 19 §:n 2 momentissa tarkoitettuna käyttöaikana eikä tuhoutuneen tai vahingoittuneen omaisuuden tilalle hankita uutta vastaavaa omaisuutta, viranomaisen on päätöksellään määrättävä avustuksen maksaminen lopetettavaksi ja määrättävä mahdollisesta vakuutuskorvauksesta tai muusta korvauksesta takaisin perittäväksi määrä, joka vastaa avustuksen osuutta omaisuuden alkuperäisestä hankintamenosta.

Viranomainen voi päätöksellään määrätä avustuksen maksamisen lopetettavaksi sekä jo maksetun avustuksen tai sen osan takaisin perittäväksi, jos avustuksen saaja on:

1) jättänyt ilmoittamatta toiminnan lopettamisesta tai muista avustuspäätöksen ehtojen noudattamisen valvomiseksi tarvittavista seikoista;

2) jättänyt ilmoittamatta avustuksen käyttötarkoituksen muutoksesta tai muusta avustuksen käyttöön vaikuttavasta muutoksesta; taikka

3) menetellyt tosiasiallisesti 26 tai 27 §:ssä säädettyyn rinnastettavalla tavalla antamalla avustuksen myöntämiseen, maksamiseen tai käyttämiseen liittyvälle seikalle muun kuin asian todellista luonnetta tai tarkoitusta vastaavan oikeudellisen muodon.

28 §

Kohtuullistaminen

Viranomainen voi 26 tai 27 §:ssä tarkoi-

tettua päätöstä tehtäessä päättää, että avustus, sille laskettava korko tai viivästyskorko osittain tai kokonaan jätetään takaisin perimättä, jos takaisinperintä on avustuksen saajan olosuhteissa tapahtuneisiin muutoksiin tai takaisinperinnän perusteena olevaan menettelyyn nähden kohtuutonta.

29 §

Takaisinperinnän määräaika

Viranomaisen on tehtävä 25—27 §:ssä tarkoitettu päätös viipymättä ja erityisestä syystä kahden kalenterivuoden kuluessa sen jälkeen, kun viranomaisen tietoon on tullut sellainen seikka, jonka nojalla avustuksen maksamisen keskeyttämiseen tai lopettamiseen taikka avustuksen takaisinperintään voidaan ryhtyä.

Avustuksen, sille maksettavan koron tai viivästyskoron takaisinperintään ei saa enää ryhtyä, kun kymmenen vuotta on kulunut avustuksen viimeisen erän maksamisesta. Jos takaisinperittävää avustusta koskee 19 §:n 2 momentissa tarkoitettu käyttöaika, kymmenen vuoden määräaika lasketaan tämän ajan päättymisestä.

30 §

Takaisinperinnästä päättävä viranomainen

Avustuksen maksamisen lopettamista ja takaisinperintää koskevan päätöksen tekee, siten kuin siitä valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään, kauppa- ja teollisuusministeriö tai työvoima- ja elinkeinokeskus.

6 luku

Erinäiset säännökset

31 §

Päätöksen tiedoksianto

Tämän lain nojalla tehty päätös voidaan antaa tiedoksi hallintolain 59 §:ssä säädettyä tavallista tiedoksiantoa käyttäen.

32 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla tehtyyn päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Päätökseen saa siihen tyytymätön asianosainen hakea oikaisua 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus tehdään päätöksen tehneelle viranomaiselle.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa valittamalla hakea muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

33 §

Täytäntöönpano

Kauppa- ja teollisuusministeriön sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta, jollei tuomioistuin toisin määrää. Edellä 26 ja 27 §:ssä tarkoitettussa asiassa lainvoimainen päätös ja oikaisuvaatimuksesta annettu päätös voidaan panna täytäntöön verojen ja maksujen täytäntöönpanosta säädettyssä järjestyksessä.

7 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

34 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2014.

Tällä lailla kumotaan yritystoiminnan tukemisesta 15 päivänä joulukuuta 2000 annettu laki (1068/2000).

Tämän lain 18—33 §:ää sovelletaan tämän lain nojalla myönnettyyn avustukseen edelleen lain voimassaoloajan päätyttyä. Lain 18 §:ää ei kuitenkaan sovelleta 31 päivän joulukuuta 2015 jälkeen, ellei avustusta rahoiteta yksinomaan kansallisista varoista.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

35 §

Siirtymäsäännökset

Kumottua lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä sovelletaan niiden nojalla myönnettyyn tukeen. Valvontaan, tarkastamiseen, tietojen saamiseen ja luovuttamiseen sekä maksatuksen keskeyttämiseen sovelletaan kuitenkin, mitä niistä tämän lain 20—23 ja 25 §:ssä säädetään.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksessa tämän lain voimaan tullessa vireillä olevaan yritystoiminnan tukemista koskevaan hakemukseen sovelletaan tämän lain säännöksiä. Jos hakemus koskee maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin tukemista, hakemukseen sovelletaan kuitenkin tällä lailla kumotun lain säännöksiä.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 1337

Laki**yritystoiminnan tukemisesta annetun lain 41 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yritystoiminnan tukemisesta 15 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1068/2000)
41 §:n 2 momentti seuraavasti:

41 §

Tukien myöntämispäätöksiä voidaan tämän lain nojalla tehdä vuoden 2007 loppuun asti. Tukien maksatuspäätöksiä Euroopan yhteisön rakennerahastoista tulevan rahoituksen ja sitä vastaavan kansallisen rahoituksen osalta voi-

daan tehdä vuoden 2008 loppuun asti. Yksinomaan kansallista rahoitusta koskevia maksatuspäätöksiä voidaan tehdä tuen maksatusta koskevien päätösehtojen mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 1338

Tasavallan presidentin asetus

Guatemalan kanssa tehdyn sijoitusten edistämistä ja suojaamista koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ulkomaankauppa- ja kehitysministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Helsingissä 12 päivänä huhtikuuta 2005 Suomen tasavallan hallituksen ja Guatemalan tasavallan hallituksen välillä tehty sijoitusten edistämistä ja suojaamista koskeva sopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 23 päivänä toukokuuta 2006 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 21 päivänä heinäkuuta 2006 ja jonka hyväksymistä koskevat nootit on vaihdettu 7 päivänä joulukuuta 2006, on voimassa 6 päivästä tammikuuta 2007 niin kuin siitä on sovittu.

tämistä ja suojaamista koskevan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 21 päivänä heinäkuuta 2006 annettu laki (656/2006) tulee voimaan 6 päivänä tammikuuta 2007.

3 §

Sopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

2 §

Guatemalan kanssa tehdyn sijoitusten edis-

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 108/2006)

N:o 1339

Valtioneuvoston asetus seulonnoista

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 28 päivänä tammikuuta 1972 annetun kansanterveyslain (66/1972) 14 §:n 1 momentin 1 ja 9 kohdan nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 928/2005:

1 §

Asetuksen tarkoitus

Tässä asetuksessa säädetään seulontojen järjestämisestä kunnan asukkaille osana kansanterveystyötä.

2 §

Seulonnan määritelmä

Seulonnalla tarkoitetaan tässä asetuksessa väestön tai tietyn väestönosan tutkimuksia tai näytteiden ottamista tietyn taudin tai sen esiasteen toteamiseksi tai taudin aiheuttajan löytämiseksi.

Seulonta on osa ehkäisevää terveydenhuoltoa. Seulontaan kuuluu kohderyhmän määrittäminen, yksilön neuvonta ja ohjaus, seulontatestiä ottaminen ja tutkimus, palautetiedon antaminen, jatkotutkimuksiin ohjaaminen sekä tarvittavien terveyspalvelujen järjestäminen.

3 §

Seulontaohjelmat

Kunnan tulee järjestää asukkailleen valtakunnallisen seulontaohjelman mukaiset seulonnat seuraavasti:

1) rintasyöpäseulonta 50—69 vuotiaille, vuonna 1947 tai sen jälkeen syntyneille naisille 20—26 kuukauden välein;

2) kohdun kaulaosan syövän seulonta 30—60 vuotiaille naisille viiden vuoden välein;

3) raskaana oleville

a) varhaisraskauden yleinen ultraäänitutkimus raskausviikolla 10—14;

b) kromosomipoikkeavuuksien selvittäminen ensisijaisesti varhaisraskauden yhdistelmäseulonnan avulla (veriseula raskausviikolla 8—11 ja niskaturvotuksen mittaus yleisen ultraäänitutkimuksen yhteydessä raskausviikolla 10—12) tai vaihtoehtoisesti kolmoisveriseulonta raskausviikolla 14 tai 15 ja

c) ultraäänitutkimus vaikeiden rakennepoikkeavuuksien selvittämiseksi raskausviikolla 18—21 tai raskausviikon 24 jälkeen.

Kunta voi järjestää osana kansanterveystyötä myös muita kuin 1 momentissa tarkoitettuja seulontoja taudin tai sen esiasteen toteamiseksi tai taudin aiheuttajan löytämiseksi taikka järjestää 1 momentissa tarkoitettuja seulontatutkimuksia siinä säädettyjä laajemmin.

Ennen 2 momentissa tarkoitettujen seulonnan aloittamista kunnan tulee arvioida, minkälaisia vaatimuksia seulonta asettaa terveydenhuollon palvelujärjestelmälle ja miten seulonta siihen vaikuttaa. Arvioon sisällytetään

seulottavaa tautia, sen esiintyvyyttä ja hoitoa, seulontamenetelmiä, seulonnan vaikuttavuutta, organisoimista ja kokonaiskustannuksia sekä seulontaan liittyviä eettisiä kysymyksiä koskeva tarkastelu.

4 §

Seulontojen järjestäminen

Seulonta järjestetään kunnan ennalta päättämän ohjelman mukaisesti ottaen huomioon riittävä laadunhallinta- ja laadunvarmistusmenettely.

Asianmukaisten seulontapalvelujen tarjoamiseksi kunnan tulee seurata ja arvioida seulonnan laatua ja testien luotettavuutta.

5 §

Seulontaan osallistuminen

Kaikilla seulottavaan ryhmään kuuluvilla kunnan asukkailla on oltava oikeus osallistua seulontaan yhtäläisten perusteiden mukaisesti.

Seulontaan osallistuminen on vapaaehtoista. Seulonnan järjestämisestä vastaavan tulee huolehtia siitä, että kunnan asukkaiden saatavilla on riittävästi tietoa seulonnan tavoitteista ja vaikuttavuudesta, seulontaan mahdollisesti liittyvistä riskeistä sekä seulonnan järjestämisestä.

Kunnan asukkaita ei saa asettaa terveyspalveluja järjestettäessä eriarvoiseen asemaan sen perusteella, ovatko he osallistuneet tai osallistuvatko he valtakunnallisen seulonta-

ohjelman mukaiseen tai muuhun kunnan järjestämään seulontaan.

6 §

Erietyiset edellytykset

Seulontanäytteiden keräämiseen, tutkimiseen, palautteen antamiseen ja jatkotutkimuksiin osallistuvalla terveydenhuollon toimintayksiköllä tulee olla käytössään riittävä asiantuntemus ja toiminnan edellyttämä henkilöstö ja laitteisto.

7 §

Ohjaus ja seuranta

Sosiaali- ja terveysalan tutkimus ja kehittämiskeskus seuraa ja arvioi yhteistyössä Kansanterveyslaitoksen ja muiden alan toimijoiden kanssa käynnissä olevia seulontaohjelmia ja niissä käytettäviä menetelmiä.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Kunta on velvollinen järjestämään 3 §:ssä tarkoitetun kromosomipoikkeavuuksien seulonnan ja sikiön vaikean rakennepoikkeavuuden selvittämistä koskevan seulonnan tämän asetuksen mukaisesti kolmen vuoden kuluessa asetuksen voimaantulosta.

Tällä asetuksella kumotaan kansanterveysasetuksen (802/1992) 4 §.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2006

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

Neuvotteleva virkamies Päivi Kaartamo

N:o 1340

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus**Kuluttajaviraston maksullisista suoritteista**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2006

Kauppa- ja teollisuusministeriö päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:ssä tarkoitettuja Kuluttajaviraston julkisoikeudellisia suoritteita, joista Kuluttajavirasto perii oheisen maksutaulukon mukaisen maksun, ovat:

- 1) valmismatkaliikkeen harjoittajan rekisteröintiä koskevan ilmoituksen käsitteleminen;
- 2) valmismatkaliikelain (1080/1994) 8 §:n mukainen vakuuden valvonta;
- 3) kosmeettisista valmisteista annetun lain (22/2005) 12 §:n 1 momentissa tarkoitettujen kosmeettisten valmisteiden valmistajan, valmistuttajan tai maahantuojan rekisteröinti-ilmoituksen käsitteleminen;
- 4) otteen antaminen kosmetiikkarekisteristä sekä
- 5) otteen antaminen valmismatkaliikerekisteristä.

2 §

Liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita suoritteita, jotka Kuluttajavirasto hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat:

- 1) julkaisut ja muut painotuotteet sekä sähköiset tietotuotteet;
- 2) tutkimus- ja muut aineistot;
- 3) kokous- ja konsultointipalvelut;
- 4) henkilöstön käyttö virkatehtäviin hallinnon ulkopuolisissa koulutus-, suunnittelu- tai muissa asiantuntijatehtävissä;
- 5) tietojärjestelmien, ohjelmien ja vastaavien suoritteiden sekä tietojärjestelmissä olevien tietoaineistojen käyttöoikeuksien ja tietoaineistojen tekninen luovuttamien tilauksesta ulkopuolisille;
- 6) tilauksesta tehtävät selvitykset ja muut vastaavat suoritteet;
- 7) valokopiot ja muut jäljennökset; sekä

8) muut tilaukseen perustuvat erikseen määritellyt suoritteet.

Maksutonta suoritteen luovuttamien on silloin, kun se tukee kuluttajavalistusta tai viraston muuta maksutonta toimintaa.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 34 §:n 2 momentissa tarkoitettua tiedon esille hakemisesta sekä saman lain 34 §:n 3 momentissa tarkoitettujen kopioiden ja tulosteiden antamisesta perittävistä maksuista päättää Kuluttajavirasto ottaen huomioon, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:ssä säädetään.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2006

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007 ja on voimassa vuoden 2009 loppuun.

Tällä asetuksella kumotaan Kuluttajaviraston maksullisista suoritteista 28 päivänä helmikuuta 2001 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön asetus (197/2001) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ylitarkastaja Ulla Karhu

Maksutaulukko**Kuluttajaviraston julkisoikeudelliset suoritteet**

Hakemuksesta tehdyt päätökset ovat maksullisia myös silloin, kun hakemus hylätään. Maksut eivät sisällä laskutuksesta aiheutuvia kustannuksia, jotka peritään erikseen.

Maksut ovat seuraavat:

1) valmismatkaliikkeen harjoittajan rekisteröintiä koskeva päätös	422,00 €
2) valmismatkarekisteriin rekisteröityjen vuotuiset valvontamaksut: - vakuusluokka I (vakuus alle 30 000 €) - vakuusluokka II (vakuus 30 000 € < 170 000 €) - vakuusluokka III (vakuus 170 000€ < 1 000 000 €) - vakuusluokka IV (vakuus 1 000 000 € >) - vakuusluokka V (vakuudesta vapautetut) - vakuusluokka VI (välittäjät)	194,00 €/vuosi 313,00 €/vuosi 603,00 €/vuosi 757,00 €/vuosi 152,00 €/vuosi 130,00 €/vuosi
3) kosmeettisen valmisteiden valmistajan, valmistuttajan tai maahantuojan - rekisteröintiä koskeva päätös - rekisteröintiä koskevan ilmoituksen muutosta koskeva päätös	92,00 € 41,00 €
4) otteen antaminen kosmetiikkarekisteristä	14,00 €
6) ote valmismatkaliikerekisteristä	14,00 €

Kohdassa 2 mainittua vakuuden vuotuista valvontamaksua ei peritä ensimmäiseltä rekisteröintivuodelta.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1341

**Opetusministeriön asetus
yleisistä kielitutkinnoista perittävästä maksusta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2006

Opetusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään yleisistä kielitutkinnoista 12 päivänä marraskuuta 2004 annetun lain (964/2004) 11 §:n nojalla:

1 §

Yleisistä kielitutkinnoista perittävä kiinteä tutkintomaksu on perustason tutkinnosta 58 euroa, keskitason tutkinnosta 77 euroa ja ylimmän tason tutkinnosta 125 euroa.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2008.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2006

Opetusministeri *Antti Kalliomäki*

Hallitusneuvos Merja Leinonen

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1336—1341, 2 arkkia